

ΔΕΥΤΕΡΕ ΜΟΥΣΕΣ ΟΝΟΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

(2)

1. ΕΙΔΙΚΕΣ

Εισαγωγή: • ὅτι → αντικειμενική γνώμη
• ὥς → υποκειμενική γνώμη

ΕΚΦΟΡΑ:

- ΟΡΙΣΤΙΚΗ (χρόνις πραγματικό)
- ΔΥΝΗΤ. ΟΡΙΣΤΙΚΗ (χρόνις δυνατό στο παρελθόν ή το παρόν)
- ΔΥΝΗΤ. ΕΥΚΤΙΚΗ (χρόνις δυνατό στο παρόν/μέλλον)
- ΕΥΚΤΙΚΗ ΠΛ. ΑΡΙΘΜ. → το ρ. εξαρτημένο

Συμβατικός ρόλος: Υποκείμενο ή Αντικείμενο ή Επιρρηγμένη

σε ιστορικό χρόνο

Αρνηση: οὐ (προτάσεις κρίσεως)

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ:

- Οὗτοι ἔλεγον ὅτι Κῦρος τεθνηκὼς εἶη
- Οὐ γὰρ ἤγγελθῃ αὐτοῖς ὅτι τεθνηκότες εἶεν
- Ταῦτα λέγω, ὥς οὐ νομίμεις θεοὺς
- Περικλεῖ ἤγγελθῃ ὅτι - Μάγαρα ἀφ᾽έστηκε.
- Οὗτα ἔλεγον ὅτι Κῦρος τὸν τεθνήκειν, Ἀριαῖος δὲ πεφνευὼς εἶη ἐν τῷ σταδμῷ
- Σωκράτης ἔβου ἄχαδός εἰ οἶδ' ὅτι.

* εἰ οἶδα ὅτι = βεβαιότατα

οἶδα ὅτι
ἔβου ὅτι
δὴλον ὅτι } βέβαια

ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΥΣΕΣ ΟΝΟΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

3

2. ΠΛΑΓΙΕΣ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΕΣ Ἀρνηση: οὐ, ἢ

ΟΛΙΚΗΣ ΑΓΝΟΙΑΣ

ΜΕΡΙΚΗΣ ΑΓΝΟΙΑΣ

Μονομερείς

Διμερείς

Ειδική:

- εἰ, ἔαν, ἄν, ἤν
- ἔο οὐ
- εἰ ἢ

Ειδική:

- εἰ ἢ ...
- εἴτε ... εἴτε ...
- πότερον ... ἢ ...
- πότεραν ... ἢ ...

Ειδική:

- αναφορικές ανωνυμίες (βλ 144)
πχ. ὅς, ἡ, ὅ / ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ / οἷος, ὅα, ὅσον κτλ
- αναφορικά επιρρηματα
πχ ὅταν, ὥς, ὁπόσον (βλ 245)
- ερωτηματικές ανωνυμίες
πχ τίς, πότερος, πόσος (βλ 141)
- ερωτηματικά επιρρηματα
πχ ποῦ, πότεν, πόσον, πῶς; (βλ 245)

Συναπτικός ρόλος: Υποκείμενο, Αντικείμενο ἢ Πνεύμα

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ:

α) Ὅρατε ὅπως οὖν ἔβεβδε ἄνδρες ἄγιοι τῆς ἐλευθερίας ἧς κέκτησθε

β) Οἱ Πλαταιεῖς ἐπιβουλεύοντες ἤν δύνωνται διαβάσθαι τα τείχη τῶν Ἀθηναίων

↓
δ) Οἱ Πλαταιεῖς ἐπεβούλευον, εἰ δύναιτο διαβάσθαι τα τείχη τῶν Ἀθηναίων

ΕΚΦΡΑΣΗ: • ΟΡΙΣΤΙΚΗ (γεγονός πραγματικό)

- ΔΥΝ. ΟΡΙΣΤΙΚΗ (γεγονός δυνατό στο παρόν/μέλλον)
- ΔΥΝ. ΕΥΚΤΙΚΗ (γεγονός δυνατό σε παρόν/μέλλον)
- ΑΠΟΡΡΙΜΑΤΙΚΗ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ (απόρριψη - γεγονός προσδοκώμενο)
- ΕΥΚΤΙΚΗ ΠΛ. ΛΟΓΩΝ (ρήτα εφαρμογής σε ιστορικό χρόνο)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ: μή $\Rightarrow$ φόβος τήνης δίνει κατ'αντιδιαθεση. κατὰ τὴν γῶσιν
τοῦ οὐρανίου.

- μὴ οὐ $\Rightarrow$ φόβος ἦν ὡς δε· γίνει καὶ ἐπιθυμητόν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ομιλητοῦ.

• ὅπως f_n
• οὕτως f_n } Ἀποκρίνη (καταναίοντα ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ)

Συναπτικός ρόλος: Υποκείμενο ή Αντικείμενο ή Επείγουσα

ῥήματα φόβου, } φοβούμαι, δέδοικα, δέδια, ὀκνῶ = φοβαίω, ^{δισταζω}
 κινδύνου, υποψίας, } ὀκνητεῖν, φυλάττειν, τρόπος ἔχειτε,
 προσφιλῆς, δισταγῆς } ὀρῶ = προσερχομαι, ἀδύμῳ = στενοχωρεῖται, ^{δισταζω}
 φόβος } ἔστι
 κινδυνός }
 δέος }

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ:

α) Ἐφοβηθήσαν μή καὶ ἐνὶ ὄψας ὁ στρατός χωρήσῃ
β) Ἔδεισαν οἱ Ἕλληνες μή προσαχάγοιεν πρὸς τὸ κέρας καὶ αὐτοῦ
κατακόψειαν.

δ> Νῦν δὲ φοβούμεθα τὴν ἀγροτέρων αἰα τὴν ταπτήν κατεν

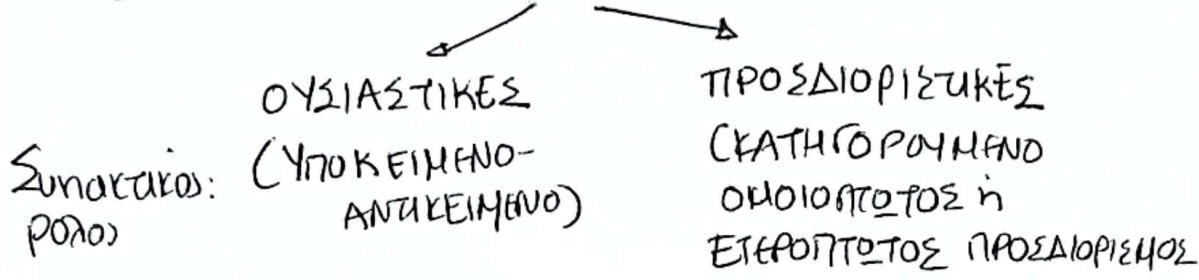
ε) Δεδίμεν ἥ οὐ βεβαίον ἦτε.

ΕΚΦΟΡΑ: • ΟΡΙΣΤΙΚΗ (φύβος πραγματικός)
• ΔΥΝΑΤΙΚΗ ΟΡΙΣΤΙΚΗ (φύβος δύνατος στο παρόν) - (απραγματοποίητο)
• ΔΥΝ. ΕΥΚΤΙΚΗ (φύβος δύνατος σε παρόν-μέλλον ή υποκειμενική γνώμη)
• ΕΥΚΤΙΚΗ ΠΛΑΙΣΙΟ ΛΟΓΟΥ → ρητά εξάρτησης σε ιστορικό χρόνο
• ΥΠΟΧΑΚΤΙΚΗ (φύβος αναμενόμενος - πραγματικός - αντικειμενικός)

ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΝΤΕΣ ΟΝΟΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

(5)

4. ΑΝΑΦΟΡΙΚΕΣ - ΟΝΟΜΑΤΙΚΕΣ

Προτάσεις ΜΙΚΤΕΣ (ή υπίθεως ή επιθυμίας)

Εισαγωγή: ὅς, ἡ, ὃ

ὅθεν, ἡθεν, ὅθεν
ὅστις, ἡτίς, ὅτι
ὅπότερος, ὅποτέρα, ὅπότερον
ὅσος, ὅση, ὅσον
ὅϊος, ὅϊα, ὅϊον
ὅποτις, ὅποτῖα, ὅποτις
ὅποδαπός, ὅποδαπῇ, ὅποδαπόν
ὅλικος, ὅλικη, ὅλικον
ὅσηλικος, ὅσηλικη, ὅσηλικον

ΕΚΦΟΡΑ = ΟΡΙΣΤΙΚΗ (γεγονός πραγματικό)

- ΔΥΝ. ΟΡΙΣΤΙΚΗ
(γεγονός δυνατό στο παρ' ὄν)
- ΔΥΝ. ΕΥΚΤΙΚΗ
(γεγονός δυνατό σε παρον-ἔχον)
- ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ
(γεγονός προδοκωμένο)
- ΕΥΚΤΙΚΗ ΠΛ. ΛΟΓΟΥ
(εξάρτηση από ρ. ιστορικού χρόνου)

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ:

- α) Ποιοῦσε, ὃ λέγει
- β) Ἦν τις φιλίδας, ὃς ἐγραμμάτευε τοῖς πολεμαρχοῖς
- γ) κλέαρχε, ἀποφῆναι γνώην, ὅτι σοι δοκεῖ (ἐπεξηγήσθη)
- δ) Τις ἀφ' ὧν κατεπέμφθη βατράχης, ὧν αὐτὸς πρόσθεν ἦρχε
καὶ ὧν κύριος (γενική αντικειμενική)
- ε) Θαυμάσιον νοιεῖς, ὃς ἡμῖν οὐδὲν δίδως (ἐπιρρηματικὸς προσδιοριστὴς αἰτίας)
- στ) Διαφθερεῖτε τὸν δῆμον, ὃς οὐ μετέχευε τῆς ἀποσταθείας
(ἐπιθυμίας προσδιοριστὴς)